

جمهوری آذربایجان : دموکراسی یا دیکتاتوری

چرا باید یکی از غنی ترین کشورهای برخوردار از منابع نفتی، صنعت ملی به نام نفت و گاز نداشته باشد؟

G/سرویس آذربایجان

خبرگزاری آران / سرویس جمهوری آذربایجان

در دنیای امروز برخی واژه ها از چنان بار معنایی منفی برخوردار شده اند که همگان تلاش می کنند از آن واژه ها برائت جویند. یکی از این واژه ها "دیکتاتوری" است. در تعریف دیکتاتوری می گویند: "در کار نبودن هیچ قانون و یا سنتی که کردار فرمانروا (یا فرمانروایان) را محدود کند و یا آنکه فرمانروا با قدرت نامحدود خود آنها را زیر پا بگذارد". برخی تعاریف دیگر که از واژه دیکتاتوری می شود به شرح ذیل می باشند:

1. به دست آوردن قدرت دولت با نقض قوانین پیشین.
2. نبودن قاعده و قانونی برای جانشینی.
3. به کار بردن قدرت در جهت منافع گروه اندک.
4. فرمان برداری مردم از قدرت دولت؛ تنها به سبب ترس از آن.
5. انحصار قدرت در دست یک نفر.
6. به کار بردن ترور به عنوان وسیله اصلی کار بست قدرت.

علیرغم اینکه امروزه همه حاکمان کشورهای مختلف جهان سعی دارند با محکوم نمودن تئوریک دیکتاتوری در سایه برخی مفاهیم مثل دموکراسی به حکومت خود ادامه دهند لیکن در برخی کشورهای دنیا به راحتی می توان مصادیق دیکتاتوری را بر شمرد که یکی از آنها جمهوری آذربایجان می باشد.

با اندکی تامل در تعاریف دیکتاتوری می توان مصادیق آن را بصورت کامل و قابل لمس در جمهوری آذربایجان نیز پیدا نمود که بصورت اجمالی و با توجه به بندهای تعاریف بالا از دیکتاتوری به موارد ذیل اشاره می گردد:

1. تغییر قانون اساسی جمهوری آذربایجان برای رفع ممنوعیت قانونی شرکت رئیس جمهور کنونی آذربایجان در انتخابات ریاست جمهوری این کشور از جمله مصادیق بدست آوردن قدرت با نقض قوانین پیشین محسوب می گردد. الهام علی اف در واقع با لغو ممنوعیت انتخاب یک نفر برای بیش از دو بار حکومت خود را موروثی و دائمی نمود تا به صورت کامل مصداق دیکتاتوری را تکمیل نماید.

2. بیماری قدرت طلبی سالهاست در جامعه جمهوری آذربایجان سایه انداخته است و از سال ها پیش جنگ قدرت در بین پاشایف ها و علی اف ها شدت گرفته بود. هرچند این جنگ زرگری غیر واقعی فقط برای گرفتن ژست های دموکراسی مآبانه کاربرد داشت و شاید هرکسی که اندک آشنایی با جامعه جمهوری آذربایجان دارد به خوبی می داند که الهام علی اف حکومت بر این کشور را حق غیر قابل انتقال خود می داند و تحت هیچ شرایطی اجازه واگذاری حکومت به غیر را نمی دهد که البته این ها نیز در گنجاندن کامل جمهوری آذربایجان در تعارف جهانی دیکتاتوری کمک می کنند.

3. شاید اغراق نباشد که ادعا کنیم بصورت روزانه اخباری مبنی بر تغییرات مکرر در بخش های نفتی و گازی جمهوری آذربایجان شنیده می شود. اصلا شاید بی دلیل نباشد که سوالی در این بین مطرح شود که چرا باید یکی از کشورهای برخوردار از منابع نفتی، صنعت ملی به نام نفت و گاز نداشته باشد؟

جواب این سوال را نیز می توان به راحتی در تعاریف دیکتاتوری جستجو نمود. ملی شدن صنعت نفت و گاز و حتی سایر معادن غنی جمهوری آذربایجان، در واقع دست دولت مردان این کشور را از این منابع تا حدودی کوتاه خواهد نمود و بهترین و کوتاهترین راه برای چپاول ثروت های هنگفت این سرزمین در اختیار بودن کامل آنها می باشد.

4. نگاهی اجمالی به تاریخ جمهوری آذربایجان نشان می دهد که نه امروز بلکه از سال های دور نیز، مردم این سرزمین به آزادی و آزادگی شهرت داشتند و توانسته اند دین و آیین خود را از زیر یوق هفتاد ساله کمونیستی برهانند. امروزه برخی از توده های مردم به دلیل سیاست های مغرضانه دولت مردان گرفتار تامین معاش روزانه خود بوده و در قحطی پنهان غرق شده اند و برخی دیگر هم از بلاهای بسیاری که بر سر مردم آورده شده است و به راحتی با پرونده سازی به حبس های طولانی مدت گرفتار می شوند، ترسیده اند. این نیز همان تعریف فرمانبرداری مردم از حکومت به دلیل ترس از ایشان می باشد که یکی از مصادیق بارز دیکتاتوری در دنیای امروز می باشد.

5. امروزه در جمهوری آذربایجان، نه هیات دولت که رئیس جمهور بر آن احاطه کامل دارد و هیچ وزیری بدون اذن شخص الهام علی اف حق اظهار نظر ندارد، حتی پارلمان این کشور نیز تحت سیطره قدرت ریاست جمهوری می باشد و نمایندگان پارلمان جمهوری آذربایجان بدون کمترین استقلال رای، هر قانونی را که لازمه تداوم حکومت دیکتاتوری علی اف ها در این کشور باشد را تهیه و تصویب می نمایند که یکی از مصادیق بارز آن قانون اصلاح قانون اساسی و برداشتن منع قانونی ریاست جمهوری یک شخص برای بیش از دو دوره می باشد.

6. ترور در جامعه مدرن و عصر ارتباطات امروزی صور مختلفی دارد از ترور شخصیتی گرفته تا بایکوت نمودن یک حزب و خانواده و شخص و تا زندانی نمودن طولانی مدت رهبران جریان ها را می توان از مصادیق ترور دانست. پرونده سازی مضحک حمل مواد مخدر و سلاح و مهمات برای رئیس حزب اسلام جمهوری آذربایجان و حبس طولانی مدت وی و همچنین روند بازداشت ها و دادگاه های فرمایشی برای سایر بزرگان نهضت اسلامی این کشور نظیر حاج آنگل سلیمان اف و حاج طالع باقر اف و دیگران و همچنین ترور شهادت گونه برخی دیگر از زندانیان چه در زندان های حکومت و چه در بیرون از زندان را می توان از سایر مصادیق حذف افراد قلمداد نمود.

این ها و صد البته بسیاری از موارد دیگر که بحث و بیان دیگر مصادیق مجالی بیشتر می طلبد همه و همه نشان گر واقعیت های تلخ جامعه جمهوری آذربایجان می باشد.

نویسنده : پور اقدم